

สนุกคิด กับ ทฤษฎีเกม

ตอนที่ 3 จุดสมดุลของแนช (Nash's Equilibrium)

วีโรจน์ ลักขณาอดิศร
Ph.D. Candidate สถาบันวิชาเศรษฐศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

ต่อ อากวนันท์แล้ว

จุดสมดุลของแนช สำหรับวัฒนธรรมการทำงานแบบญี่ปุ่น

		วิศวกรฝ่ายผลิต	
		แก้ไข	ไม่แก้ไข
วิศวกรควบคุมคุณภาพ	ตามงาน	(+10%, +10%)	(+5%, 0%)
	ไม่ตามงาน	(0%, +2% แต่เหนื่อย)	(0%, +2% ไม่ต้องเหนื่อย)

จุดสมดุลของแนช (Nash's Equilibrium) คือ (ตามงาน, แก้ไข)

สำหรับค่านิยม หรือวัฒนธรรมในการทำงานของคนไทย ที่เรามีหน้าตามาก ขาดทุนไม่ว่า แต่เสียหน้าไม่ได้ เวลานั้นเสนอ ก็ขอให้ไม่ไว้ก่อน ไม่ต้องลงไม้ลงมือทำอะไรก็ได้ เพราะเรามักสอนผิดๆ ว่า "ถ้าไม่ได้ทำอะไร ก็เป็นไปไม่ได้ว่าจะทำอะไรผิด" สู้ทำงานแบบไปวันๆ หายใจทิ้งไปเรื่อยๆ ดีกว่า ทำดีแต่อย่างเด่นจะเป็นภัย ไม่มีใครเขาอยากเห็นเราเด่นเกิน สำหรับคนที่มึนหน้าในการติดตามงานก็จะไม่ค่อยอยากจะทำตามงานเพราะด้วยนิสัยคนไทยมักจะรักสงบ ไม่ค่อยอยากจะมีเรื่อง พอรู้ว่าอีกฝ่ายหนึ่งหน้าใหญ่ใจโต เสียหน้าไม่ได้ก็ยิ่งไม่อยากไปตาม หรือไปเปิดโปงอะไรให้อีกฝ่ายหนึ่งเขาเกลียดก็ทำให้ระบบการทำงานแบบไทยๆ ด้อยประสิทธิภาพอย่างทุกวันนี้ไงครับ เรามาลองดูตารางผลลัพธ์ของการทำงานแบบไทยๆ กันครับ

		วิศวกรฝ่ายผลิต	
		แก้ไข	ไม่แก้ไข
วิศวกรควบคุมคุณภาพ	ตามงาน	(+5% ถูกเขม่น, +5%)	(+5% ถูกเขม่น, +5% ไม่ต้องเหนื่อย)
	ไม่ตามงาน	(+5%, +5%)	(+5%, +5% ไม่ต้องเหนื่อย)

จากตารางผลตอบแทนของวัฒนธรรมการทำงานแบบไทยๆ ทำดี หรือทำชั่วก็มักจะได้อะไรขึ้นเงินเดือนเท่าๆ กัน คนที่ทำงานดีมีประสิทธิภาพก็แค่ค่อยๆ ท้อแท้ คนที่ทำงานไม่ดีก็ไม่มีแรงจูงใจในการปรับปรุงตัวเอง ไม่มีแรงจูงใจในการพยายามนำเอาศักยภาพที่ตนเองมีมาใช้ประโยชน์ให้เกิดแก่องค์กร นี่คือนิยามในสังคมไทยเลยครับ

พิจารณาในมุมมองของวิศวกรควบคุมคุณภาพ

กรณีที่ 1 กรณีที่วิศวกรฝ่ายผลิตปรับปรุงแก้ไขปัญหา

		วิศวกรฝ่ายผลิต	
		แก้ไข	ไม่แก้ไข
วิศวกรควบคุมคุณภาพ	ตามงาน	(+5% ถูกเขม่น, +5%)	
	ไม่ตามงาน	(+5%, +5% แต่เหนื่อย)	

กรณีที่ 2 กรณีที่วิศวกรฝ่ายผลิตไม่ปรับปรุงแก้ไขปัญหา

		วิศวกรฝ่ายผลิต	
		แก้ไข	ไม่แก้ไข
วิศวกรควบคุมคุณภาพ	ตามงาน		(+5% ถูกเขม่น, +5% ไม่ต้องเหนื่อย)
	ไม่ตามงาน		(+5%, +5% ไม่ต้องเหนื่อย)

ด้วยวัฒนธรรมการทำงานแบบไทยๆ ที่จะทำงานดี หรือไม่ดี ก็ได้ขึ้นเงินเดือนเท่าๆ กัน ต่อให้วิศวกรฝ่ายผลิตจะแก้ไขปัญหาก็ดี หรือเพิกเฉยไม่แก้ไขก็ตาม วิศวกรควบคุมคุณภาพรู้ว่าอย่าไปตามงานที่ดีที่สุดเพราะว่าเงินเดือนก็ไม่ได้ขึ้นมากเป็นพิเศษอะไร แถมยัง

จะโดนวิศวกรฝ่ายผลิตเขม่น หรือไม่ชอบชื่อนี้เอาเสียอีก ดังนั้น “การอยู่เฉยๆ ไม่ตามงาน” จึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด จึงสรุปได้ว่า วิศวกรควบคุมคุณภาพมีกลยุทธ์เด่น (Dominant Strategy) คือ “การไม่ตามงาน อยู่เฉยๆ ทำงานไปเรื่อยๆ ไปวันๆ มีปัญหาที่หมกไว้ซ่อนไว้”

พิจารณาในมุมมองของวิศวกรฝ่ายผลิต

กรณีที่ 1 กรณีที่วิศวกรควบคุมคุณภาพตามงาน

		วิศวกรฝ่ายผลิต	
		แก้ไข	ไม่แก้ไข
วิศวกรควบคุมคุณภาพ	ตามงาน	(+5% ถูกเขม่น, +5%)	(+5% ถูกเขม่น, +5% ไม่ต้องเหนียว)
	ไม่ตามงาน	(+5%, +5%)	(+5%, +5% ไม่ต้องเหนียว)

กรณีที่ 2 กรณีที่วิศวกรควบคุมคุณภาพไม่ตามงาน

		วิศวกรฝ่ายผลิต	
		แก้ไข	ไม่แก้ไข
วิศวกรควบคุมคุณภาพ	ตามงาน	(+5%, +5%)	(+5%, +5% ไม่ต้องเหนียว)
	ไม่ตามงาน	(+5%, +5%)	(+5%, +5% ไม่ต้องเหนียว)

ด้วยวัฒนธรรมการทำงานของไทยที่ดีจะชั่วก็ได้ขึ้นเงินเดือนเท่าๆ กัน อีกนั้นล่ะครับ ต่อให้กระตือรือร้นแก้ไขปัญหา หรือว่าทำงานอู้ๆ ไปวันๆ ก็ได้เงินเดือนขึ้นเท่าๆ กัน แล้ววิศวกรฝ่ายผลิตจะทำงานเหนียวทำไมล่ะครับ ไม่ว่าจะวิศวกรควบคุมคุณภาพจะตามงาน หรือไม่ตามงานก็ตาม วิศวกรฝ่ายผลิตก็เลือกที่จะ “ทำเนี่ยนไม่แก้ไขอะไรเป็นจริงเป็นจัง” ดีกว่า จึงสามารถสรุปได้ว่า “การไม่แก้ไขปัญหาอะไร” เป็นกลยุทธ์เด่น (Dominant Strategy) ของวิศวกรฝ่ายผลิต

โอโห! น่าตกใจไหมครับกับวัฒนธรรมการทำงานแบบไทยๆ ที่คนตามก็ไม่กล้าตาม กลัวมีปัญหา คนทำงานก็ไม่อยากทำงาน เพราะขยัน หรือชื่อกเสียก็ได้ผลลัพท์เท่าๆ กัน ทำให้จุดสมดุลของแนช (Nash's Equilibrium) ของการทำงานแบบไทยๆ อยู่ที่วิศวกร

ควบคุมคุณภาพก็ไม่ตามงาน วิศวกรฝ่ายผลิตก็ไม่แก้ไขอะไรใดๆ ทั้งสิ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะค่อยๆ กลายเป็นปัญหาเรื้อรังที่สร้างความเสียหายให้กับบริษัทอย่างต่อเนื่อง จนบริษัททนแบกรับภาระไม่ไหวก็ต้องล้มเลิกกิจการไปในที่สุด

จุดสมดุลของแนช สำหรับวัฒนธรรมการทำงานแบบไทยๆ ที่ควรปรับปรุง

		วิศวกรฝ่ายผลิต	
		แก้ไข	ไม่แก้ไข
วิศวกรควบคุมคุณภาพ	ตามงาน	(+5% ถูกเขม่น, +5%)	(+5% ถูกเขม่น, +5% ไม่ต้องเหนียว)
	ไม่ตามงาน	(+5%, +5%)	(+5%, +5% ไม่ต้องเหนียว)

จุดสมดุลของแนช (Nash's Equilibrium)

ผมคิดว่าด้วยทฤษฎีเกมที่ผมอธิบายความสำเร็จของวัฒนธรรมการทำงานแบบญี่ปุ่น กับความล้มเหลวกับวัฒนธรรมการทำงานแบบไทยๆ ผมจึงเสนอว่าองค์กรไทยๆ ควรจะต้องเร่งสร้างวัฒนธรรมในการทำงานที่ดีเพื่อให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขัน ดังนี้

- 1) องค์กรต้องสร้างค่านิยมของการทำงานแบบ “ไม่เสียหน้า” สามารถที่จะตามงานกันได้โดยไม่ต้องคิดว่าเป็นการไม่ให้เกียรติ
- 2) การปฏิบัติงานใดๆ ต้องมีกำหนดการแล้วเสร็จที่ชัดเจน พนักงานมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้แล้วเสร็จอย่างเต็มที่ตามที่ได้ตกลงกันไว้
- 3) องค์กรจะต้องมีระบบการประเมินผล เพื่อให้รางวัลกับพนักงานที่ทำงานดี มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูง และลงโทษพนักงานที่มีประสิทธิภาพต่ำเพื่อให้การทำงานในองค์กรมีความเป็นธรรม

อ่าน ต่อฉบับหน้า

